

Който въ денѣтъ на разорението на Иерусалимъ говорѣха: *Ис. 13:1*

Съсипѣте, съсипѣте го до основанието му!

(8) Дѣци Вавилонска която ще запустѣеши,
Блаженъ който ти въздаде въздаянието
За всичко що си направила намъ! *Ис. 13:18*

(9) Блаженъ който хване и съдари младенци-
тъ ти о камикъ! *Ис. 13:19*

ПСАЛОМЪ 138 (по Слав. 137). *Пс. 138*

Псаломъ Давидовъ. *Пс. 138*

Ще ти славя, отъ всичкото си сърдце,

Ще ти пѣноуѣмъ прѣдъ боговетъ, *Пс. 138*

(2) Ще се поклоня ежтъ святииъ твой
храмъ, *Пс. 138*

И ще славя твоето име,

Заради милостѣта ти и заради истина-
та ти; *Пс. 138*

Защото си възвеличилъ думата си

Повече отъ всичкото си име.

(3) Въ който день ликахъ, ти си ми послу-
шалъ; *Пс. 138*

Укрѣпилъ си мя съ сила въ душата ми.

(4) Ще ти прославятъ, Господи, всички
земни цѣрие *Пс. 138*

Когато чухътъ думитъ на твоитѣ уста;

(5) И въ пѣтицата Господни ще пѣятъ,

Защото е голѣма славата Господни:

(6) Защото Господъ е високъ, гледа обаче
на смиренниитъ;

А високоумниитъ познава отъ далечъ.

(7) Ако прѣимъ прѣвъ срѣдъ утѣшеніе, ти
ще мя оживиши;

Ще прострѣши рѣката си противъ гнѣ-
вътъ на враговетъ ми;

И десницата ти ще мя спасе.

(8) Господъ ще извърши което е потребно
за мене.

Господи, твоята милость прѣбисава въ

вѣкъ:

Идѣлата на рѣцѣтъ си не прѣзираи.

ПСАЛОМЪ 139 (по Слав. 138).

Първому Пѣвцу. Псаломъ Давидовъ.

Господи, опиталъ си мя и позналъ си
меня.

(2) Ти познавашъ сѣдѣнието ми и ставан-
ието ми;

Разумѣвашъ помисленията ми отъ да-
лечъ;

(3) Издирвашъ ходението ми и лѣганието ми,
И всички ти пѣтица знаешъ.

(4) Защото додѣ още нѣма дума на изиктъ
ми,

Ето, Господи, ти знаешъ всичкото.

(5) Окружилъ си мя отъ задъ и отъ прѣдъ,
И турилъ си прѣхъ мене рѣката си.

(6) Това знание е прѣчудно за мене:

Високо е: не могъ да стигна до него.

(7) Какъ да отидѣ отъ твоитъ Духъ?

И отъ вѣзето ти кадѣ да побѣгна?

(8) Ако възлѣзъ на небето, тамъ си ти;

Ако си постелъ въ адъ, ето тя.

(9) Ако зема крилата на зората

И се насели въ най далечниитъ краища

на морето,

(10) И тамъ ще мя настави рѣката ти,

И твоята десница ще мя удържи.

(11) Ако рече: Настива ще мя покрие
тъмнината;

То и нощта ще бѣде видѣлна околко
мене.

(12) И самата тъмнина не укрива нищо отъ
теба;

И нощта свѣти като день:

Тѣбъ е тъмнината като видѣлната.

(13) Защото ти си направилъ чрѣселата ми;

Обвилъ си мя въ утробата на майка ми.

(14) Ще ти славя,

Защото страшно и чудно съмъ създа-
денъ:

• Ис. 13: 1, 6, и друг.

47: 1. Иер. 25: 12.

50: 2. Иер. 50: 15, 20.

Иер. 50: 15, 20.

Отк. 18: 6.

• Ис. 13: 16.

(138.)

• Псал. 119: 46.

• Псал. 28: 2.

• 3 Цар. 8: 29, 30.

Псал. 5: 7.

• Ис. 42: 21.

• Псал. 102: 15, 22.

• Псал. 113: 5, 6.

Ис. 57: 15.

• Прит. 3: 34.

4: 6. 1 Пет. 5: 5.

• Псал. 28: 3, 4.

• Псал. 57: 2.

• Фил. 1: 6.

Ис. 10: 3, 8.

14: 15.

(139.)

• Псал. 17: 3.

Иер. 12: 3.

• 4 Цар. 19: 27.

• Мат. 9: 4.

• Иоан. 2: 24, 25.

• Иовъ 31: 4.

• Евр. 4: 13.

Ис. 42: 3.

Псал. 40: 5.

Иер. 23: 24.

Иона 1: 3.

• Амосъ 9: 2-4.

• Иовъ 26: 6.

Прит. 15: 11.

• Иовъ 26: 6.

34: 22.

Дан. 2: 22.

Ис. 42: 3.

Псал. 40: 5.

Иер. 23: 24.

Иона 1: 3.

• Амосъ 9: 2-4.

• Иовъ 26: 6.

Прит. 15: 11.

• Иовъ 26: 6.

34: 22.

Дан. 2: 22.